

KULTURNO DRUŠTVO REČAN

**PUŠTITA NAM ROŽE
PO NAŠIM SADI**

1

kulturno društvo Rečan

**PUSTITA NAM ROŽE
PO NAŠIM SADIT**

10 let senjama beneške piesmi

Senjam beneške piesmi je začeu z besiedo "nuoc", ki je naslov parve piesmi, ki je bla zapieta na sv. Jakob lieta 1971 in ries velika, marzla, huda nuoc je bla v beneških dolinah. Te mladi so se nimar buj zgubjal po sviete, te stari doma so par sile zapuščal grunt, kier muoč je parmankuvala, naša slovenska kultura nie vič rodila in vse je kazalo na konac našega rodu.

Senjam je paršu ku na iskra in je preca ratu plemen, in že v parvih besiedah je poviedu, kaj, ki an kuo misle dielat: "Pustita nam rože po našim sadit", jo je ranik Rinaldo zagodu, ker do tekrat obedan, al malo kajšan, je imeu kuražo branit našo kulturo in z njo naše ljudi in naš rod.

Večina nasprotniku je milo gledala na senjam in se posmihovala, ker je bila prepričana, da od njega ne bo težav za dielo, ki je bilo že par kraj: uničanje beneškega slovenskega rodu.

Takuo nie ratalo, čast Bogu. Društvo ' Rečan ' in njega člani so razumeli, de tale pot je bla ta prava za ustavit našo uničevanje in z našo domačo kulturo začet nazaj, četudi po težki pot, branit naš rod in ohranit naše navade, in od tistih se začet gibat za odpriet nove poti za našo slovensko kulturo.

"Takuo naprej" je naslov zadnje piesmi desetega lieta našega "sejma", takuo naprej, ker smo vsi donas razumeli, da za ohranit naš majhan rod je potriebna kultura, in kultura parkliče tudi druge stvari, ki jih rabimo za živiet, in kultura nam bo pomagala, za de ostanemo brez strahu tisto, ki smo, Slovenci. In senjam pomaga veliko naši kulturi, zatuo pomaga veliko vsiem nam.

Kulturno društvo Rečan

1971

PUSTITA NAM ROŽE
KA J' Z' AN SENJAM BREZ NJE?
MIRNO, TI MOJA JUBCA, SPI
PRAZNE POTI
KAM GREŠTA?
NUOČ
AN MOŽ

Parvi senjam je biu "praznik beneške piesmi" in se je rodiu na sv. Jakob 25. luja 1971 ta par Hloc. Godla nam je orkestrina "The friends 69" iz Rekluža, kier nie uspelo pripraviti našo skupino za težave, ki so jim dielal starši doma.

Ponavju je vse piesmi Toninac (Antonio Qualizza) iz Srednjega in predstavjala sta Michele Qualizza in Bruna Chiuch.

So bli prisotni tudi "trio Namor" iz Krasa in vokalni kvartet "štieri Jakobi".

Pieli kot solisti so: Birtig Renzo iz Peljaga, Livio Calderini iz Čedad, Franco Cernotta iz Dolenjanega, Lucina Namor iz Krasa, Paola Zufferli iz Petarniela. Parva piesam, ki je bla zapieta, je bla "Nuoc" in parva, ki je piela, je bla Paola Zufferli. Prisotno je bluo puno ljudi in novica je bla dobro sparjeta od vsieh. Parva brošura je bla izdana v tiskarni "Arti grafiche friulane" v Vidmu.

Aldo Clodig

PUSTITA NAM ROŽE

Kajšan ti lahko porcé:
če puode napri takolé,
umarjemó preca le vsi.
Pa tuole nie ries an na bo.

Pustita nam piet — takuo, k' nam je vsec,
guorít an uekát — pisát an še brat
po tistim jiziku, — ki mat na zibiel
z vso nje jubeznijo — navadla nas je.

Pustita nam miet — vse bratre za bratre,
vso naso družino — nazaj kupe diet.

Pustita nam rože po našim sadit,
zvonit za novico po našim zvoní:
potlè bota vidli, če znamo še mi
veselo zavriskát, ku včasih sta vi!

Fabio Bonini

KA J' AN SENJAM BREZ NJE?

Ka j' z'an senjám brez nje?
Al pride? Pride, na pride:
oglední se nazaj.
Pride, na pride. Al pride?

Se smieje s čečam,
me pogledava saldu buj.
On, tist preklet,
se zderé ta zad mené, an gredo plesat.

Sarce, na tuc, na tuc,
bod pridno.
Pride, na pride:
oglední se nazaj.
Pride, na pride. Al pride?

Aldo Clodig

MIRNO, TI MOJA JUBCA, SPI

Ura bije nad glavó,
jubca daje mi slovo.
Luna obsieje vse nebo,
jubca da mené rokó.

Mišca lieta na solarje,
zadnji bušjac jubca mi daje.
Petelin pieje cja v mrak,
jubca peje me na prag.

Mirno, ti moj' jubca, spi,
ist pa muoram hitro ití,
mamca me pred soncam klicě,
mojga sarca na parkliče.

Elda Vogrig

PRAZNE POTI

Prazne poti,
sonce, snieg, daž:
sam sama.
Hodem, na viem kam,
in nobeden ne vie
vse, kar mojé sarce sanjá.

Samuo ist sam z mano.
Kar grem
brez viedet, kam pridem,
sam takuo fraj
in nobedan ne vie
vse, kar mojé sarce sanjá.

Rada bi plula po luhtu
ku lastovca mlada,
za videt vse dobre na sviete
an za pozabít, kar je slavo,

in živiet v svietu punim jubezni.
Bluo bi lepuo,
živiet v svietu punim jubezni
ku tičice, ziviet v svietu punim jubezni
vsi kakor bratri,
živiet v svietu punim jubezni.

Aldo Clodig

KAM GREŠTA?

Kam grešá, mladenčí,
zaki grešá? Ustavta se!

Na vidta, de tele
so naše doline
z rožam oflókane,
s kostanjam pokrite?

Počakta no malo:
tle j' zdravje an vesejé.
Po sviete nie takuo.
Po sviete je žalostno,

obupno an težkuo.

Oh, kuo bo vesela
vsa naša družina,
kar kupe bo zbrana
okú sojgá cemína,

kjer na jubezan,
živa ku oginj,
vse bratre združí,
ki aztreseni so bli.

Elda Vogrig

NUOC

Na videm vic ubednega, de mi gre pruo
an de se smieje.

Vic na morem se posmejat,
bit vesela za vse judi.

Ku zviezda ist bi rada bila,
na zviezda, k' ima sálu luč
za tistega, ki je tu tamí;
pa okú mené je le nuoc.

Kar ist poslušam,
oku mené je vse tiho,
če pa pogledam deleč cja v tamó,
lepua videm, de ju tre j' drug dan.

Ku zviezda ist bom še svetila,
bom zviezda, k' ima sálu luč,
bom zviezda, k' ima sálu luč
za tistega, ki je tu tamí.

Franco Cernotta - Izidor Predan

AN MOŽ

An mož dielat j' šu v Belgio,
nimar veseu an vse mu j' šlo pru.
Niek dan, buj veseu ku po navad,
v mino dielat j' šu rad.

Ubedan na vie,
kakuo ga je stisnu karél
cja v ostar čarni kaman.
Od njegá nie nič ostalo ku žalostan spomin.

Lastuca pluje čez bregí
za preživieti sojé te mlade,
pluje čez miesta an vasi,
čez rieke, hostí an visoké pregrade.

Zlom no peruoto, ostane na tleh.
V kjunu tišči še živez ža mlade,
pa zastonj jo čakajo lačni tic,
cjavkajo an kličejo sáldu buj šibkuo.

An puobic veseu an rad
povie mam, de je paršla pomlad;
mama zastonj čaka pomlad an moža,
ki se na varne vic nazaj.

1972

PRI NAŠI RJEKI
ŠLI SO
JE BIU AN PUOB
MISEU SA TE
SUZICE
NAŠ ZUONI
POTLE ŠE MAMA
ZA TE

Drugi senjam beneške piesmi je biu parpravljen za nedeljo, 30. luja 1972 in parvič na njivi, kjer donas je telovadnica, tekrat so bile pokoncu same kolone. Godla je orkestrina "The Asteroids" in nje osebe so ble domače: Nino iz Sv. Lienarta, Morris, Roberto Bergnach in Checco Bergnach iz Čižguja.

Spet je Toninac ponavju motive in predstavjala sta Michele Qualizza iz Srednjega in Elda Vogrig iz Sevca.

Solisti so bli: Francesco Bergnach, Renzo Birtig, Mariucci Bucovaz, Livio Calderini, Franco Cernotta, Paolo Chiabai, Chiara Crisetig, Teresa Terlicher.

Brošura je bla izdana v tiskarni "Tipostile" v Remanzagu.

Rinaldo Luszach

PRI NAŠI RIEKI

Pri Rieki sma sediela,
vodá je šumiela,
ribce so imiele
njih navadni ples.

Nad nam so drobne ptičke
njih piesmi žvargolele
takuo lepuo, takuo ljubo,
da še nikdar, da še nikdar ne takuo.

Pod nebam sonce plava,
vesela je narava,
z drevja spet se smieje
nam dišeči cvet.

Raduost nas je parjela,
da piesam sma zapiela
takuo ljubo, takuo sladko,
da še nikdar, da še nikdar ne takuo.

Rino Marchig

ŠLI SO
(priredba psalma 125)

Aleluja, aleluja,
aleluja, aleluja.

Šli so, an so se jokali,
žalostni so v zemjo sjali.

Kar se bojo povarnili,
njih snopé bojo nosili;
se bojo tekrat veselili an smejali,
veselili an smejali.

Tisti, ki v žalosti siejejo,
bojo gostuo veselo želi;
tisti, ki v žalosti siejejo,
bojo gostuo, veselo želi.

Aleluja, aleluja,
aleluja, aleluja.

Šli so, an so se oglednili,
mamo an brate so pustili.

Kar se bojo povarnili,
čiste obleke bojo imieli;
se bojo tekrat veselili an smejali,
veselili an smejali.

Tisti, ki v žalosti služejo,
v zlati luč bojo živieli;
tisti, ki v žalosti služejo,
v zlati luč bojo živieli.

Aleluja, aleluja,
aleluja, aleluja.

Šli so, an se žalovali,
slavo gledani so ostali.

Kar se bojo povarnili,
vse judi bojo poznali,
se bojo tekrat veselili an smejali,
veselili an smejali.

Tisti, ki dobrega niemajo,
kajšan jih srečno lepuo sprime;
tisti, ki dobrega niemajo,
kajšan jih srečno lepuo sprime.

Aleluja, aleluja,
aleluja, aleluja.

Luisa Ruttar

JE BIU AN PUOB

Je biu an puob,
so mu jal: biež v Belgio,
gor v Belgio, v míno,
tam boš lepé sude služu,
de prerediš družino.

Bla j' mizerja
an doma je pustu
mater staro an ocí,
kar pa je bluo buj težkuo,
njegà čečó premlado.

“Na stuojta jokát,
sa pridem nazaj;
čez dvie, tri lieta
bom že doma”.

Dvie, tri lieta
so hitro pasále;
puob je zvestuo dielu,
de se buj hitro varne
veseu nazaj damu.

Kadar pride,
njegà staršu nie vic,
kar pa je buj težkuo,
njegà čečó je vzeu drug,
njegà čečó premlado.

Huda žalost puobu
stisne sarce.
Se vpraša, če bo
še kdaj veseu.

Je biu an puob,
so mu jal: biež v Belgio,
gor v Belgio, v mino,
tam boš lepé sude služu,
de prerediš družino.

Checco Bergnach

MISEU ZA TE

Dugi an zlati lasje
an angelski obraz;
dole na ciest je oná.

Dvie liepe oči,
no malo špotljive;
nje usta so ku žida.

Gor po pot parleti,
liepa, z vietram;
sladko sáldu guori.

Gianna Jussig

SUZICE

Je že an tiedan, ki te na viden,
daj, donás si parsu.

Si meu v roki an pušij suzic,
s sarcan s' m' jih dau
an veselo s' m' jo pieu:
Čuješ, čuješ, kuo vonjajo.

Na, vzam, sa so za te, sa so tojé,
ku ti, ki si za me.

San ti odguorila, smehé an s sarcan:
Rad bi ti biu,

de b' pozabila mojé suzé,
ki že vic dni
jest točin za te.
Čuješ, čujes, kuo vonjajo.

Na, vzam, sa so za te, sa so tojé,
ku ti, ki si za me.

Aldo Clodig

NAŠ ZVONI

Naš zvoní lepuo donàs zvone,
po ni šprah, ki gre v sarce.
Mislím: bo an jasni dan;
oknó odprem, an videm tam,

videm sonce, de se maga
za pregnat čarne maglé,
k' so jih vietri do 'z doline
parpihali gu mejé.

Puno sil smo kupe pasál,
puno sil, pa smo preživiel,
smo preneslì vse huduo.

Naš zvoní še zvone,
kup kličejo vse.

Vse stvari tiho tam stoje,
ku de b' ble zastrašene.
Mislím: rože so gardé,
od špotá kínjo dol glavé.

Rečan je brez kuraže,
on čaka silo hudó;
vie, de kar tista pasá,
vse zbudi se od vesejá.

Smo preneslì vse huduo:
naš zvoní se zvone,
kup kličejo vse.

Izidor Predan

POTLE' ŠE MAMA

Sam biu po sviete,
ženó an diete,
ženó an diete
pa pustu doma.

Pustu sam mamó,
staro an samo,
tata prezguoda
legnu je v grob.

Potlè še mama,
žalostna an sama,
žalostna an sama
za tatam je šla.

Sarce me peče,
damu me vleče,
da bi poluožu
krancelj na grob.

Zda sam se varnu
mami poviedat,
mami poviedat
na britof sam šu:

“Mama, oj mama,
na boš vič sama,
damu za zmieram
bom se varnù!”

Checco Bergnach

ZA TE

Za te piesam bom piela,
za te rože parnesém,
ubrane mez trave
telo jutro za te.

So vse rože ardeče an biele,
so vse ubrane glih za te.
Ist t' jih šenkam vse tebè,
da se zmisleš na me.

Za te se ustavem po pot,
na te se zmislim zvičer,
kar doma trudna
an vesela počivam.

Sada j' nuoč, se zmislim na te,
sada j' nuoč an videm tebè,
tam, mez luči,
ki stojiš ta par menè.

1973

MATER DOBREGA SVETA
SVETA MAŠA
FARNA CJERKUCA
OČE VEČNI
PUOIDEMO U HIŠO GASPUODA BOGA
IN BOG JE PRIŠEL MED NAS
HVALA, JEZUŠ
PREVIČ SOVRAŠTVA
SPREJMI, O BOG
SE VARNEMO VESELI, GOSPOD

Za trečje lieto je bla zbrana cerkvena piesem in pod geslom "piejmo vsi kupe" so se zbrali na Liesah zbor iz Marsina, zbor iz Tapoluovega, zbor iz Sv. Lienarta, zbor "Rečan" z Lies, moški zbor "Rečan" z Lies in Franco Cernotta, zbor te mladih.

Brošura je bla izdana v Karniji "stampat a Davar - Čjargne '73".

Predstavju je Augusto Lauretig. Revija je bla v cerkvi sv. Marije na Liesah.

Rinaldo Luszach

MATER' DOBREGA SVETA

Takuo, k' svetlo sonce nam zemjó ogreva,
takuo naj nas greje jubezen tvoja.
Naša svetovalka,
naša besednica,
naša pomočnica
bodi nam, Marija, Ti.

Takuo, k' čista vodá iz skale se zлива,
na nas pa naj zлива se tvoj blagoslov.
Varuj nas sovraštva,
Ti nas var nesreče,
izpod tvojga varstva
ne pusti nas, Mati, več.

Valentino Birtig

SVETA MAŠA
(sklepna pesem)

Sveta maša je končana,
pri daritvi mi smo bli,
vse ljudstvo tukaj zbrano naj,
o Jezus, te časti.

Sveta maša je končana,
pri daritvi mi smo bli,
vse ljudstvo tukaj zbrano naj,
o Jezus, te časti.

Z živo vero in ljubeznijo
mi prosimo te zdaj:
naj daritev svete maše
vsem odperja sveti raj,
naj daritev svete maše
vsem odperja sveti raj.

Antonio Sdraulig

FARNA CERKUCA

Tam biela farna cerkuca stoji,
z zvonjenjem milo kliče
an parganja vse judi,
da Bogu v čast vsi kup darujejo
an gnade odpuščanja prosijo,
an gnade odpuščanja prosijo.

Ko mašnik stopi tam pred svet utar
pobožno darovati
Jagnje božje Bogu v dar,
pred Buogam ponižno pokleknilo,
za svet goreče ga prosimo,
verno goreče tam prosimo ga.

Daj svietu žegan spreobarnjenja
in reši to človeštvo vecnega pogubljenja,
zedini rod zemlje v vir kreposti,
daj vsem vernim dušam raj sladkosti,
vsem vernim dušam raj sladkosti.

Daj nam, Bog, gnado pokore grieha,
se braniti hudega,
priti vsi gor v nebesa;
an čuvaj vse cerkve domovine
an vsa bitja zemske površine,
vsa bitja zemske površine.

Varvi, o Bog, preroke tvoje vse,
domuove naše drage
an sinuove naše vse;
podeli tardno vero v te, Gospod,
brani vso pravico vsepovsod,
ti brani vso pravico vsepovsod.

Preljubi Jezus, daj svoj blagoslov,
da v tvoji gnadi iz cerkve
vsi vesel gremo domov.
Tvoj blagoslov nas spremlji sred gorja,
daj pogum, ko pojdemo s sveta,
pogum, ko pojdemo s tega sveta.

OČE VEČNI
(Darovanje - Svet)

Oče večni, na oltar
tebi smo prinesli v dar
kruh in vino in življenje,
svoje delo in tarpljenje,
milostno ta sprejmi dar,
Bog, naš stvarnik in vladar.

Kruh spremenil mašnik bo
v Sina tvojega telo,
vino v rešnjo kri njegovo,
ki naznanja dobo novo
milosti in upanja
in življenja vecnega.

Svet, svet, svet nebes vladar,
ki prihajaš na oltar,
moli rajska te visava,
služi zvesto ti narava,
z angeli ti poje svet:
Svet, Gospod nebesnih čet.

PUOJDEMO V HIŠO GASPUODA BOGA
(po psalmu 121)

Sam biu veseu, kar so mi jal:
Puojdemo v hišo Gaspuoda Boga.
Vsi sada smo paršli v tvojo hišo, Gaspuod.
Te molmo za mir vsiem našim judem,
mir naj bo tistim, ki jubjo tebě;
naj žive v miru vse naše družine,
zbrane okuole domačega ognja.
Za naše bratre an parjatelje vse,
vprašamo tebě, daj nam tuoj mir.
Za savražnike bomo molil:
vsiem daj tvoj mir.

IN BOG JE PRIŠEL MED NAS
(crnska duhovna pesem)

In Bog je prišeu med nas,
da bi nas ljubiu.
In Bog je prišeu med nas,
da bi nas ljubiu.
In Bog je prišeu med nas.
In smo ga z žolčem pojili.

In Bog je prišeu med nas,
da bi nas rešiu.
In Bog je prišeu med nas,
da bi nas rešiu.
In Bog je prišeu med nas.
In smo ga na križ pribili.
Bog je umaru.
Bog je umaru.
Bog je umaru.
Tretji dan je vstau.
Bog je vstau,
in nad nas je prišla njegova kri.
Veliki Bog,
neskončna svoboda, pravica,
usmili se nas,
usmili se nas.

Sdraulig Antonio

HVALA, JEZUS

Kadar se ljubimo ku bratri,
Kristus ostane med nam.
Hvala, Jezus,
hvala, naš velik Buog,
ki si na vekomaj z nam.

Kadar odpuščamo krivice,
Kristus odpusti griehe nam.
Hvala, Jezus,
hvala, naš velik Buog,
ki si na vekomaj z nam.

Kadar se te temu pomagamo,
Kristus zveličanje nam da.
Hvala, Jezus,
hvala, naš velik Buog,
ki si na vekomaj z nam.

Augusto Lauretig

PREVIČ SOVRAŠTVA

Se zdi, Gospuod,
de nie prestora vič za jubezan,
za jubezan na telim svietu,
ki ti si stvaru.
Na telim svietu, ki ti si stvaru.

Previč sovrašтва an previc karvič
nas ločijo,
za se klicat sinuovi Očeta.

Valentino Birtig

SPREJMI, O BOG

Sprejmi, o Bog, kruh in vino,
telesna hrana človeških otrok,
naj postanejo v božjih tvojih rok
Jezusa telo in kri,
duhovni živež za verne ljudi.

Pri daru svete maše
ponižno prosimo te, večni Bog:
dušo in srce nam prenovi,
da ljubezen Jezusa
razlila se bo čez našo družbo.

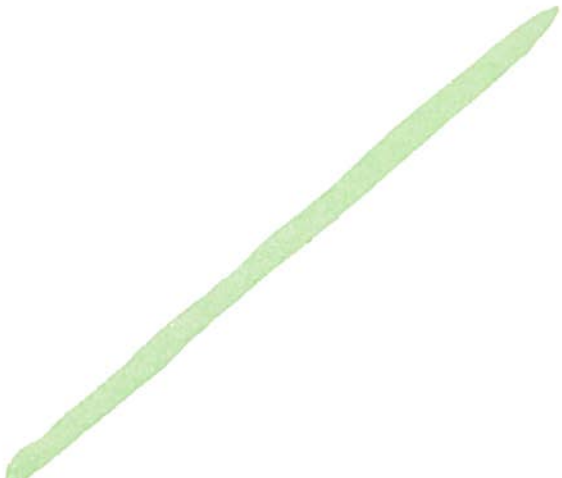
Augusto Lauretig

SE VARNEMO VESELI, GOSPOD

Se varnemo veseli, Gospod,
od tvoje svete hiše.
Za pozabit vso našo slabuost,
parsli smo tle ponižno.

Poslušali besiedo tvojo,
molil an piel vsi kupe.
Premišljali tvoj sveti Vangel,
Gospod, ti nas potardi.

Še prosimo te, usmijen Gospod,
naj bratstvo nas poveže.
Vse dielo in življenje naj bo
jubezni priča bratom.

1975

BENEŠKI SEM FANT
NINA NANA
ŠTUPIENJO ZA STUPENJO
POMLAD
ZIMA
ROSICA NEBA
SILA
V MINO
VESELA SEM BILA

Lieta 1974 sejma nie bluo, kjer društvo Rečan je zbralo pot za pripraviti Božicni koncert naših starih piesmi. Pa preca je začelo popraševanje po sejmu, takuo že 12. oktobra 1975 smo imiel te četarti senjam.

Ekonomske težave nam niso pustile napraviti brošure, piesmi smo sami ciklostilirali, ampak tele je edini senjam, ki smo ga bli zmožni registrirati in potem napraviti kaseto.

So godli "The New Diamonds" iz Qualsa, kjer nazaj nie bilo mogoče delati z našo skupino, peli so pa: zborček beneških otrok, Checco, ženski pevski zbor Rečan, Franco Cernotta, Remigio Cernotta, Mario Bergnach, Nilla Ruttar, Birtig Renzo, Lucia Costaperaria, zbor Pod Lipo. Napovedovali so Lauretig Augusto in Elda Vogrig, so bili prisotni tudi Ližo in Luciano s svojimi harmonikami in igralci Beneškega gledališča, ki se je kumi rodilo: Mario Bergnach, Remigio Cernotta, Simaz Gabriella.

Valentina Petricig je predstavila piesam "Rosica neba", ki potem je ostala kot sigla sejma.

Valentino Birtig

BENEŠKI SEM FANT

Beneški sem fant,
sladke besede ne maram,
ne prinašam lažnjivih objub,
ne zbujam praznih sanj.

Le sarce zlato imam,
jubezan narlieuši je dar,
srečno prinašam v zakonski stan.

Aldo Clodig

NINA NANA

Mama, mama, le pohiti,
peji puoba hitro spat,
mu zašiješ še an rokav,
kar on bo že mirno spau.

Pujdi, pujdi, fantič muoj,
očenaš si že zmolu,
mama ti bo pomagala,
nino nano bo zapela.

Lunca že v nebu plava,
slavič daje lahko noč,
mama koutro ti podvije
in te bušne za slovo.

Puobič neče še zaspati,
rad bi se teu še posmejat,
mamo gleda in muči,
de nji prave, se ji zdi:

Mama, mama, kuo si lepa,
ku zvezdé so tvoje oči,
tudi tebe, moja mama,
lahko noč in mirno spi.

ŠTUPIENJO ZA ŠTUPIENJO

Štupienjo za štupienjo
gor po dugi pot,
ostane zad za mano
moja hiša.

Štupienjo za štupienjo,
okú menè pogledam
in videm mojo zemjo,
se zgubja mirno.

Drevje, se zdi,
lietajo pruoť menè,
potlè jih videm majhane,
se zgubjajo.

O zemjá, o vas, o bratri,
pustim vas an lohní
vič vas na bom videu,
muoram ití za ušafat
ki malega vič.

Štupienjo za štupienjo
napri hodim še,
sonce vesokó sieje,
se zdi pozdravját.

Perja sada šumijo,
bi tiele radé poviedat,
pridi preca, parjateu,
tle med nas.

Se varnem, lepa vas,
se varnem, hribi zeleni,
bom poslušu še šum
od vodé, ki se stieka,
med travo an robieh
od moje vasi.

Antonio Qualizza

POMLAD

Če boš vidu malo rožco,
ki pruoť soncu že pregleda,
če boš pieti ču kupalco:
Oh! Pomlad je paršla, je paršla.

Zjasnila se j' dolina,
zelena pomlad je paršla;
tičke lietajo pod nebam
an prepevajo veselo.

Tičke lietajo pod nebam,
sonce sieje an mornuo greje.
Vse j' velelo, kar živi,
oj le pridi, ljuba pomlad!

Rinaldo Luszach

ZIMA

Kakor roža sem cvetela,
ko sem dekle mlado blo,
kakor ptička prepevala
pesmi svoje sem glasno.

Nič več pesmi ne bom pela,
zdaj se mi solzi oko,
bliža zima se ledena,
pomlad zame več ne bo.

Je že jesen roko podala
marzli zimi nezvesto,
tudi jaz bom kmal zaspala,
naj ti ne solzi oko.

Valentino Birtig

ROSICA NEBA

Pridi, oj pridi,
rosíca néba,
rahlo pokropi
mladi naš sviet.

Ti vetrič, razgibaj
vse temne maglice,
naj sonce poljubi
nam pušje lepé.

Pojte, le pojte,
žgrabci, kuosi, suoje,
jutranji se dan
nam zori.

Ti beneška zemjá,
povzdigni glavó,
vse sestre in bratje
ti živjo pojo.

Aldo Clodig

SILA

Sonce spieka
doline in varhé.
Tiho zemjá
čaka in poka.
Trepetičje pero
kumi se gibje,
lien pas spije
pod zelenim garmám.

Tlačjo se
čarne magle v zahodu,
godejo muhe, večje staržič.
Lastovce?
Planijo nimar buj nizko.
Skarbnega kmeta, z briega
v brieg, čuješ z deklo guorit.
Le buj spieka sonce,
magle se bližajo,
so pune vodé.

Sonce premagajo,
vse zamuči,
dol v dolini
zvon zazvoni,
vietar popihne,
nuoč se nardi,
kumi potrieska,
že zagarmi.

Daž! Tuča!
zašume dol po hostieh,
mráz že pretrese
tega, k' mu j' toplo,
mlinarju kola
začnejo teč,
pužam nogé,
kmetu souzé.
Drevja se otesajo,
pune vode,
sonce pregleda
uon z ne magle,
zapieje jo zvon,
še pried ku finí
na drugi strani
šum od garmí.

Vietar razpiha
bele maglice,
sonce zasieje
čiste planjave,
pas jo zalaja,
hlapac leti,
v štalo pogledat
se mu mudi.
Kuha ženica,
vse gre napri,
v svojem sarcu
se veseli.

Aldo Clodig

V MINO

Sam košice pledu,
kar burja j' gulila,
sam gibu na pomlad
veselo zemjó.

Sam učice pasu,
kar sonce j' pekló,
sam vince vetlaču
na jesen sladko.

O mama! vse tuole
kuražno je blo,
mizerjo ku zdravje
sam pitu lepo.

Prišla je novica,
popadla nas vse,
pripravla v mino
umazane vse.

Cikórja j' zgubila
navadni savuor,
piesam je piela
ku ponočni duhuor.

Sonce je bledielo
za sivo maglo,
le buj sam silu
v čarno zemjó.

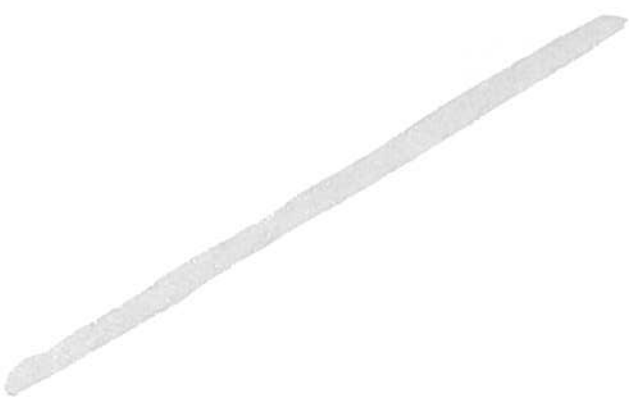
Valentino Birtig

VESELA SEM BILA

Vesela sem bila,
vesela še bom,
sam fanta pustila,
ker ljubim svoj dom.

V beneški dolini
m' je zibka tekla,
moja parva beseda
slovenska je bla.

Zato pred Bogom
prisego tardim,
da Beneške Slovenije
nikdar ne zapustim.

1977

NA LUČICA SVETI
IMEJMO SE RADI
NEDELJA
ZALOSTNO SRCE
TATA, UKUPI MI VIOLIN
PRIDNA ŽENA
PRI HLADNEM STUDENCU
ŽALOSTNE ZELENE PERJA

Lieta 1976 je 6. maja paršu potres in večina od nas je imela druge težje tezave in skarbi, kot mislit na senjam, takuo šele na 18 decembra 1977 je paršu na varsto te peti senjam. Na ciklostilirani brošuri je pisalo četarti, kjer kajšan je mislu, de nie bilo pravo mesat cerkvenih piesmi med te druge, potle smo bili odložil, de na bomo pisal vič številik.

Godli so "S.S.S." in Keko.

Pieli pa: ženski zbor Rečan, Franco Cernotta, Ana in Keko, Tarbijski otroc, Elda Vogrig in Aldo Clodig, Nila Ruttar in Lieški moški oktet. "Pri hladnem studencu" je bila zadnja piesem, ki nam je napisu za tele senjam dragi Rinaldo Luščak, pried ku nas je zapustu, potle ki je biu zmieran prisoten pri našem dielu.

Aldo Clodig
NA LUCICA SVETI

Na lučica sveti,
par nji dekle sedi,
na mačka ji prede
nje miešane sanje.

Je ku narlievša roža,
ki v trati tam stoji,
če jo lepuo pogledaš,
se okú nje vse zgubi.

Oj luna, luna ti,
k' nas gledaš brez skarbi,
povej, da na duša
tle vonè tarpi.

Parbližam se k oknú...
rad bi do nje stopnú,
pa v piču tam sedi
nje mat in varje hči.

Se tresem ku però,
kar vietar mramuli,
če ga lepuo pogledaš,
pari, da odleti.

V nebu so zvezde,
k' se mižejo smehe,
muči jo že duhuor,
ki trudan čaka zuor.

Kjek novega, de b'bluo,
vsi čakajo težkuo
pa vse puode napri,
ku puno družih noči.

Izidor Predan
IMEJMO SE RADI

Slovenci, 'mejmo se radi,
naj stari al mladi,
v dolinah naših zelenih,
kjer vse lepuo rodi.

Oj bratje, čujte mi željó,
ki iz srca hrepeni:
nam Bog obvari vso zemljo
in pametne ljudi.

Jest ljubim svojo rojstno vas,
kjer pieli smo na glas,
jest ljubim, kar je našega,
vse, kar je liepega.

Na briegu pasu sem ucé,
kjer je zeleni dob,
tam mame moje večni grob,
tam je mojé srce.

Marco Cernetig

NEDELJA

Din dan don, din dan don,
zvoni se čujejo,
od vasi do vasi tičaci piejejo.

Obedan ne diela, preca bo maša,
judje se zbierajo, preca bo maša.

Se čuje te stare na cesti guorit,
se čuje otroke veselo vekát.

Otroci veseli po pot se lovjó,
kier nieso šli v šuolo, po pot se lovjó.

Gor je na cerku, glih gor na bul,
v nedeljo zvoni: din don dan, din don dan.

Antonio Sdraulig
ZALOSTNO SRCE

Zapoi, zapoj mi tičica glasno,
zapoj mi pesem žalostno,
da bo v srce mi segala,
bo v srce mi segala,
parjetno se prilegala.

Po travniku sprehajam se,
prelepe trgam rožice,
te rožice diše lepo,
a za me duha nimajo,
a za me duha nimajo.

Zakaj pa ne, zakaj pa ne,
moj fantič je zapustil me,
zdaj se jočem, žalostim
an vse noči jaz ne zaspim,
to za me je prav res težko,
ker fanta zdaj nazaj ne bo.

Valentina Petricig

TATA, UKUPI MI VIOLIN

Moja hiša j'bla odparta judem,
ki vsak guod so ramonike igral
stari in mladi so radi plesal,
so težave 'no malo zabil.

Takuo muzika tu kri m'je šla,
sam prašala tat: vzam an violin.
- Tebe ukupem violin, bratru kupem klarin,
vsiem štrumente nam je obečú.

Tata, ukupi me violin - te bom rada tiela,
te bon godla vsako noč - kar ti trudan priš.
Tata, ukupi me violin - bom nimar vesela,
te bom godla vsako noč - kar ti trudan priš.

Kar muoj tata v merkát je hodú,
jabke an hruške z barélo j' uozú,
srečo sam mu želiela vsak dan,
pried ko j' šu, on violin m' obečú.

Sam ga čakala zvičer poznó,
sam zaspala, pried k'on je paršu,
sam sanjala violin, ki sam godla cin cin,
vse štrumente - bun - bun - la la la.

Kar muoj tata du miesto j' hodú,
sam pensála: paš kuo je lepo!
Dol se ušafa vse, kar se želi,
vse se gaja, vse rata zlato.

Vsak zastope, de nie vse zlatuo,
nie zlatuo vse, kar nam se lašči,
sam vesela, kar mislem, kuo brez bogatije
muoj tata potroštat m'je znu.

Lidia Zabrieszach
PRIDNA ŽENA

Mojá žená je pridna - kar kuha, vse gori,
naj kuhinja, naj pulenta - vse nimar zasmodi.

Pridno ženó se jo težkuo udobi,
za na jokát, j' buojš se smeját,
kar jo zagodí.

Ona me die, veselo in smehé:
sreča, de me imaš, kar menè na bo,
duo bo dielu in skarbeu za te.

Vsak dan kafè mi skuha - in hiša vsa diši,
ma cukerja ne pozna - z manjéžjo ga osoli.

Juden prave: sam pridna - za dielo zlo skarbim,
na dnevniko prebieram in malo govorim.

Če jih ušafa do po glave, me na ovad nikdar,
sosiedam ona prave, loví smu samuo dvie miš!

Mojó ženó imam rado - kar gobe prinesém,
te parv duo jih pokuša? pokuša naj jih gospa!

Rinaldo Luszach

PRI HLADNEM STUDENCU

V poletni vročini
senca me vabi,
pod zelenim drevjem
me tamkaj dobiš.

Trudnost in žalost
tamkaj pozabim,
za srce tolažbo
tamkaj dobim.

V senci počivam
sladko, mirno
ptičke poslušam,
veselo pojo.

Res v tem kraju
je krasno, lepo,
še v Adamovem raju
lepše ni blo.

Checco Bergnach

ŽALOSTNE ZELENE PERJA

Biež delèč,
ljubezna novica,
bièž delèč
in hodi do nje.
Previč poti
je med nama,
biež delèč
in govori za me.

Reci ji, da ist tle puno tarpim,
reci ji, da ne morem živiet takuo,
de čakam sáldu
tist lepi dan,
da se varne nazaj do menè.

Zmislim se: an sladki in sončni dan,
perja zelene in trava še mlada,
ena lepa cerkvica
in tuča na korcé,
ko lepo sem spau.

Varni se, ljubezna novica,
varni se, poviej mi od nje,
poviej mi vse tiste,
ki ist se upam čut,
poviej mi, de se bomo
videli an dan.

1978

VSAHDANJI KRUH
TONCA AN MARJANCA
SREČA MOJA SI TI
MOJA VAS
MISLE
KORITO
SESTRICA
MARINCA JE V BENETKE ŠLA
SONCE SEJE
PREBLISK

Na brošuri za šesti senjam na parvi strani so bile tele besede: "Vsaka družina sklada dan po dnevu kupe, kar more, za nimar lieuš živiet. S telimi piesmi parložemo kar moremo, za olieušat živiljenje vse Benečije... "V telih besedah se čuti, da senjam je šu napri in je ratu kiek važnega za puno Benečanu. Nazaj težave za naše godce, in se varnejo h nam "The New Diamonds" iz Qualsa. Piejejo: Luciano Chiabudini, Narodna klapa, Sevške čeče, Lucia in Aredio, Checco in Ana, Angela Chiabudini, Franco Cernotta in Guido Qualizza. Telovadnica na Liesah je bila končana in parvič senjam nie meu težav tisti dan, na 22. otuberja 1978, za kar se tiče mraza al vietra.

Luciano Chiabudini

VSAKDANJI KRUH

Mlad sam biu an hišo sam zaprú,
ku te druž po sviete sam hodú:
gor po ronke zrastla je garbida,
tečej' korca, če se na previda.

Prazna j' vas, de me sarce boli,
samuo an busk jo včasih razsvetli.
Dol par Muoste je Nediža, ki zberé,
adno po dni, naše vodé,
je Nediža, ki j' pejala nimar še
vso našo puot, naše suzé.

Kuo lepuo naco sam sanjú,
naš ljudje so se varnil damu.
Gor an dol po poti smo jo pieli,
gor po briegu smo vriskal veseli.

Naše hiše smo vse postrjil,
stare ognjišča še ankrat zanetil.
Sam zastopu, kaj j' to prave vesejé,
vsakdanji kruh služil doma.
Sam sanju, de pride an dan, de bomo vsi
vsakdanji kruh služil doma.

Marina Cernetig

TONCA AN MARJANCA

Kako je bluo,
kar Tonca Marjanco
gledat je hodú.
Mat jih je ahtala.
Pod očieh so se gledala,
pa veselje je bluo tu njih.
Nie vič ne Tonca ne Marjance,
ki se pod očieh gledajo.
Sviet je kambju.
Marjance so stufe
čakat moža doma.
Tonci gledajo grice
an ne, kar je tu njih.
čelih ji guoré, naj muči
an zaki tarkaj guori,
naj na mislejo, de žena
je samuo od zuna
lepuo nafarbana.

Izidor Predan

SREČA MOJA SI TI

Vstani gor, dekle veselo,
daj mi hitro svoj poljub,
ker jaz grem v juško deželo,
v sarcu nesem svoj obup.

Ko zadost bom jaz zaslužu,
k tebi spet se bom varnîu
in pred tabo se zadužu,
da le tebe bom ljubîu.

Sarce moje hrepeneče
zmieraj tebe si želi,
po vsem svetu iskal sem sreče,
sreča moja pa si ti.
Po vsem svetu iskal sem sreče,
sreča moja pa si ti.

Grazia Gariup

MOJA VAS

Moja vas,
samuo, kar sanjam
sam še vesela,
kar sanjam
muoj dragi kraj.
Tam sam se rodila,
tam sam se zajubila,
oženila in veliko
družino zredila.
Zvestuo an veselo sam dielala,
ma kruh je le manjku,
an ku otroc so odrasli,
kruh v miesto so sli gledat.
Sama sam ostala,
puoia nisam zapustila, dokjer sam moglá,
dokjer na boliezan
v miesto je odpejala
tudi menè, kjer sada prebivam,
kjer vse zlatina se parí,
ma za me je zlo težkuo.
Živim samuo, kar sanjam,
kar videm mojo vas,
mojo hišo,
moje ljudi,
moje bregi:
moja vas je zmieram moja vas.

Aldo Clodig

MISLE

Daž ramošjá.

Lastuca zbiera
svojo družino,
na dugo pot
misle jtí mimo.

Bliža se nuoč.

Vsi me potiskajo:
biež še ti,
na čaki tle
tvoje smartí.

Mraz me pretrese.

Vietar se ovija
oku menè
sile, ki so
narbuj gardé.

Joče sarce.

Tle z naše doline
menè me na gre,
pride še puomlad,
mi ugrieje sarce.

Zemlja vonja.

Nazaj bo veselo,
ku je bluo ankrat,
kar pride sonce
od ljubezni med nas.

Aldo Clodig

KORITO

V koritu
na sred vasi
voda teče
brez skarbi.

Mojo pamet
nazaj vlieče
v spomin
na stare dni.

Čujem lonce,
ki se kregajo,
za te parvi
se napit.

In arjuhe,
ki se šújajo,
za njih dušo
odplaknít.

Videm sonce,
ki tu piču
se mi smije
in se hladi.

No pero
kumi se gibje,
z eno muho
se tolí.

Eno dekle
v vodo gleda
in jo praša:
ka se t'zdi?

Voda mirno
teče in teče:
- Vidla bom
an tvojo hči -

Silvana Dugaro

SESTRICA

Nu, sestrice,
nu, daj mi rokó,
na stuoj se bat,
delèč na gremó.

Vieš, da pomlad
je že paršla,
pogled okú,
vse je lepuo.

Zelena je trava,
se bom tačál?
An lepe rože
za mamó bral.

Al čuješ tičace,
za nas piejejo,
al videš vodico,
kuo cisto tečé.

Matajur in gore
so biele šele.
poviej mi, sestrice,
vse tuole ti je všeč.

O mama! Sa viem,
de na znaš govorit,
pa toje oči svetijo
ku zvezdé.

Pravjo, da vieš,
da vse tuole
je Buog dau
za te an za me.

Franco Cernotta

MARINCA JE V BENETKE ŠLA

Marinca je v Benetke šla
an muroza ji doma pustila,
za štier lieta je nazaj paršla,
ma sloviensko nie vič guorila.

- Kakuo ti gre, moja Marinca?
- Mi non capiso questa spraha.
- Sa si rojena goz Klinca,
kjer si sniedla puno graha.
- Mi non me ciamo più Marinca...
- Sa ti je všeč pulenta an pinca.
- A Venezia mi son Nineta...
- Ma guoriš čudno ku sajéta.
- Mi vado anca in gondoeta
che va in mar e non par strada.
- Tle par nas je pa karéta,
ki nas peje do Čedada.
- Ustav se v Klinku, Marinca moja,
tam v vartu je solata,
gor na ognju je na čoja,
o liepa moja jubica zlata.

Muroz oženu je Marince,
vse sanožeta mu je pograbra,
jedla je batudo an pinco
an po sloviensko se j' nazaj navadla.

Luciano Chiabudini

SONCE SEJE (od enega ljudskega
čenčanja v ščiglanski verziji)

Sonce, sonce, sonce!
Sonce seje, daži gre,
mlinar mleje brez vodé.
Če sonce seje an daži gre,
če mlinar mleje brez vodé,
bomo prašali sončace,
duo vje, ki pride še potlè?

Žnidar šiva brez iglé.
Če sonce seje an daži gre,
če mlinar mleje brez vodé,
če žnidar šiv brez iglé,
duo vje, ki pride še potlè?
Bomo prasali sončace....
bomo prašali sonce, sonce....

Šuoštar tompja brez peté,
Če sonce seje an daži gre,
če mlinar mleje brez vodé,
če žnidar šiv brez iglé,
šuoštar jo tompja brez peté.
Duo vje, ki pride še potlè?
Bomo prašali sonce, sonce...

Mati kuha kozji rep,
jih pokliče vsieh deset.
Sonce, sonce, sonce!
Sonce seje, daži gre,
mati kuha kozji rep,
jih pokliče vsieh deset....

Checco Bergnach

PREBLISK

Sam pošju mojo željo,
je paršla nazaj
s praznim rokam.

Gledu sam vstat.
velika in težka roka
daržala me je na tla.

Ist spiem vlegnjen tu nič,
deleč je vse tiste,
ki je an ki bo.

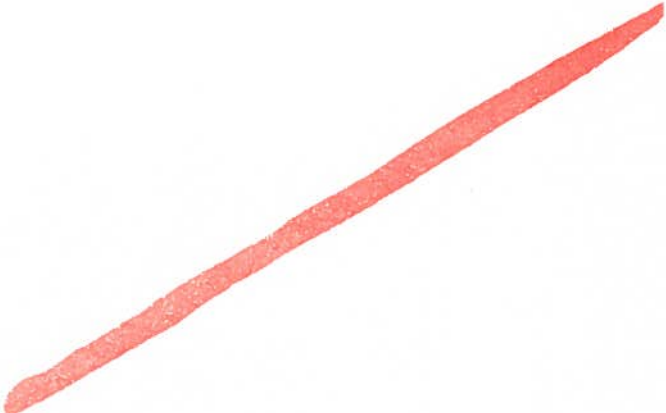
Troštam se
na tistega,
ki mi na bo
nič vič pomagu.

Čujem an vetrič pihat.
Čujem perja šumiet,
oglednem se oku.

Kjek se je zbudilo oku menè,
trava nazaj začne rast,
prve rože cvetit.

Paršla je pomlad,
zbudilo se je sonce,
mraza na čujem vič.

Pihi, srebrni vetrič,
zgan vse tiste maglé,
ki skrivale so
zlato sonce.

1979

JUBCA MOJA
PIEJMO NARAVI
SONCE
ODPARTO OKNO
PARŠLA JE POMLAD
REČANSKI FANTJE
KADIZ
LIEŠKA POLKA

Na 23. decemberja 1979 sedmi senjam. Naza ekonomski problemi nas parmuorajo na ciklostilirano brošuro, se varne nasa skupina godcu S.S.S. in Checco.

Piejejo: Checco, čeče pevskega zbora "Rečan", Margherita Trusgnach, Luciano Chiabudini, Franco Cernotta in Guido Qualizza, Carla Loszach in Maria Grazia Gariup, Maria Rosa Quarina.

Napovedovale so Giuliana Zufferli in Graziella Tomasetig.

Marina Cernetig

JUBCA MOJA

Vidu sam jo, pruo domu je šla,
všeč mi je bla an za njo sam šu
no rožo brat, tu pest jo rahlo j' dat,
tu oči jo pogledat... Recí mi, de ja!

Pogledala s' me, od glavé do nogé:
ardeča si ratala, ardeča si ratala!
Pogledala s' me, od glavé do nogé:
ardeča si ratala an si jala, de ja...

Vidu sam jo, pruo domu je šla,
všeč mi je bla an za njo sam šu
parjet jo za rokó an stisnit jo lepo,
tu oči pogledat... Recí mi, de ja!
Rec še enkrat, de ja, de boš jubca mojá!

don Azeglio Romanin

PIEJMO NARAVI

Kaj je buj zdravo
kot kapljica vode?
Mi jih imamo tolko, tolko, tolko.
Benečija je bogata,
je bogata, je bogata,
Benečija je bogata.

Kaj je buj bielo
kot drobički snega?
Mi jih imamo tolko, tolko, tolko.
Benečija je bogata...

Lieuše reči nie
kot rože pisane:
mi jih imamo tolko, tolko, tolko.
Benečija je bogata...

Kaj je buj drago
ko mir, stvarstva objem?
Mi ga imamo tolko, tolko, tolko.
Benečija je bogata...

Izidor Predan

SONCE

Nam sonce ogrej vse doline
in preženi stoletni nam mraz,
posuši nam žleht koranine,
nam rieši naš pravi obraz.

Ozdravi nam vse, kar je buno,
ozdravi domači nam kraj,
pozdravi sosiedo nam Luno,
povej, kar škoduje nam mlaj.

Ogrej nam vse naše poljane,
brežine, potoke in gozd,
ohrani vse naše Marjane,
da zdrave nam bojo ku grozd.

Nam sonce ogrej vse doline,
naš človek bo tako veseu,
nam varni damu naše sine,
ker svet nam previç jih je vzeu.

O sonce, ogrej naše njive,
da kruha doma bo za vse,
pa jabuke, hruške in slive,
da kuhali bomo žganjé.

Raztaji po hišah sovraštvo,
ljubezan naj vstane še enkrat,
da z nami živielo bo bratstvo,
parjateu parjateluh brat,
da z nami živielo bo bratstvo,
parjateu parjateluh brat!

Checco Bergnach

KADIŽ

Luna zdaj za breg gre,
na varhu smrieke so rdeče,
na travi zeleni rožica
lašči kot zvezda.

Sončni zabusk
na perja lašči,
na hlode pa se videjo
narlepše vietrune dela.

Tičke od varha do varha
pojejo nimar bolj grizno,
sonce veselo pomiga
skoze varhe.

Od deleča videm maglo,
dugo sivo težko maglo,
kadiž se uzdigne od trave,
pluje proti nebu.

Magla je biela,
jo videm lepo.
Zdi mi se, da z nje koutro
pokrit če vse nas.

Vič ne morem sapát,
ne videm okole menè,
kadiž gor se vzdigava,
paršu mi je do garla.

Zjasnila se je pot,
vetrič je začeu pihát,
nazaj videm delèč,
nazaj potok šumi.

Magla se je vzdignila,
drevja so nazaj čiste,
kjer je bluo vse carnó,
zdaj tičke pojejo.

Luna zdaj za breg je šla,
na smrieke je paršla tama,
zahvalem šele Boga
za tole čisto noč.

Aldo Clodig

LIEŠKA POLKA

So rože, ki na oknah
se nam smijejo,
pod muostam ribe
mirno plavajo...

Vesele se nam smijejo
maglice,
kar sonce nas grieje
opudan...

Na Liesah pod no lipo
v Rečanski dolini
prepievamo no piesem
za spomin.

Pru veselo
vse tle nama se nam zdi,
kier nov dom za nas
se že zori.

Radi bi vsi tle ostali,
fantje in deklete
iz beneških vasi,
radi bi vsi kup pomali
prenest vse težave,
za de dan se razsvetli.

Naše pešmi bi sě peli,
ko so naši stari peli,
kar so bli mladi,
vsi ku slavíci
bi bli veseli
in naša družina z nam.

Guido Qualizza

REČANSKI FANTJE

Midva rečanska fanta sma,
veselje iščema,
zapiejema in zavriščema,
na kitare zagodema.
Godli smo že od mladih liet,
kar veseu je biu buj sviet,
kar na viej je pieu slavíc
an ribe plavale v vodíc.

Sada vse se j' spremenilo,
vse lepe navadice zgubilo,
vsi bregi so že zaraščeni
an vsi judje so nieki arzkačeni.
Midruz pa nič ne maramo
an takolé zapiejemo:
midva rečanska fanta sma...
Ankrat jubco s kolesam smo vozil
an smo v saboto v vas hodil,
sada pa vsaki dan avtomobil,
tak, da ribaltábil ima šedíl.

Čečé oženile so an kumeta,
parpejale so tudi zeta,
sada za ne sadit kompierja
gledajo financóta al karabinierja.
Midruz pa nič ne maramo...
Prej čakala je dvajst liet čičica
da j' bušnila muróza na lica,
sada čejo takuo majhni snubít,
de jih muora pred cajtan mat oddojit.

Ženske nosile kikjo dol do tli,
da se jim nie videlo nogí,
sada kikje imajo take špáke,
da se jim vidijo nogé an dlake.
Midruz pa nič ne maramo...
Ankrat za večerjo je bla batuda,
če ne pa bizna an brovada,
sada, ku zberejo dva suda,
hitro gredo na pizo do Čedada.

Dobré so ble an gobe ardane,
armeniele so se v sanožet,
sada so samuo kače an pudgane
potle, ki trave ne sieče vič Zanet.

Ma pride višno nazaj tisti čas,
da ku ankrat bo naša vas,
an dokjer bomo živiel,
le takolé jo bomo piel:
midva rečanska fanta sma,
veselje iščema
zapiejema in zavriščema,
na kitare zagodema.
zapiejema in zavriščema,
na kitare zagodema.

Giorgio Qualizza

PARŠLA JE POMLAD

Dan čarín kuos s kjunam
lovi marzlo vodó,
ki do z žlieba ščurf.

Petelin gode ta na nin hlode,
kokuoša se zbierajo okuole posode.

Vse je veselo, vse je živuo,
pomlad je paršla, zagriela vse tla.

Čeriesnja na vartu pópuje žené,
vodá von s korita zmieram tečé.

'Na mačka s pužam se rita,
kuščerca v špranje leti.

Na piskulína z maham krita
zadnje kapje rosé pijé
an parve zarje lovi sonca,

zagriela je vse tla.

Luciano Chiabudini

ODPARTO OKNO

Tvoje odparto oknó
se troštam videti naco,
sarce tvoje lahko
sprime mojo pesmico.

Milostne, ponižne so besiede,
pa posluš,
so besiede nimar žive
v naši duš.

Vse, kar se ljube, pozlateje,
jubezan, kar je marzlo, ugreje,
pust odparto tvoje oknó naco,
pust odparto tvoje oknó naco...

V čarni tamí ponočni
tvoja luč sveti,
kar jest tiho puojem,
viem, de sa poslušáš ti.

Oj, ti mlada, jutre mama,
vieš, de ohrane se,
kar donàs jubezno
sprimeš tah sebè...

Vse, kar se ljube, pozlateje,
jubezan, kar je marzlo, ogreje.
Pust odparto tvoje oknó naco,
pust odparto tvoje oknó naco.

1980

SI ZAPARLA DNE VRATA
SMA SMIERAM VESELA
BODI MOŽ
DAJ MI ROČICO
AN DAN NA MAGLA
ZA KOTAM
NARODNA KLAPA
HISCA MOJA

Osmi senjam 28. decemberja 1980. Gode skupina beneških godcu, ki se je zbrala pru za senjam: Checco Bergnach, Roberto Bergnach, Michele Tomasetig, Cendou Giuseppe, Adriano Qualizza.

Pieli so: Donatella Ruttar, Luisa Battistig in Germano Cendou, Margherita Trusgnach, Luciano Chiabudini, Checco in Anna, Cernotta Franco in Qualizza Guido, Narodna klapa, Anita Tomasetig.

Predstavjala sta Ines Trusgnach in Pio Canalaz.

Tapoluška skupina nam je zagodla in zapela zlo pridno nieke pesmi.

Marina Cernetig

SI ZAPARLA DNE VRATA...

Si zaparla dne vrata, pa druge odpreš:
donás s' se zbudila, s' se čula močná.

Si zaparla vrata in si šla za vsiem pokazát,
da tist parstan nie nič, da mores začet,
da znaš an sama bit.
S' se čula lahka, si hodila po pot,
čelih si viedela, da bo vse buj težkuo.

Si zaparla dne vrata, pa druge odpreš:
donás s' se zbudila, s' se čula močná.

Življenje nie vse glih: kajšan dan se zbudiš,
ki ti pride volja jokát, vse kupe pustit.
Življenje je lepuo, ga muore živiet,
ne vají se ustavt. Cajta imamo malo,
sáldu napri, takuo k' ti se parí.

Si zaparla dne vrata, pa druge odpreš:
donás s' se zbudila, s' se čula močná.

Nilla Ruttar

SMA ZMIERAM VESELA

Moža sam luštnega vzela,
zatuo sma zmieram vesela,
zatuo sma zmieram vesela.
Včasih se usardi
an mi takuo govori:
"Takuo ne gre, ne gre napri,
previč mi vandraš ti,
previč mi vandraš ti,
ne se potlé jokát,
če drugo teú bom zbrat".
Oj ljubi, dragi moj,
živim lepo s teboj,
za me lepo skarbiš
in drugo ne dobiš
in vieš lepua, zakaj,
ker ljubim buj te zdaj.
Tako ti pravim, mož,
življenje bo lepua,
če mene ljubil boš.
"Ne se potlé jokát,
če drugo teú bom zbrat".
Nu, zapojmo jo veselo,
zavriski, tudi če češ,
bo glas šu cez deželo,
se z drugo ne spečéš.
Nu, zapojmo jo veselo...

Izidor Predan

BODI MOŽ

Bodi mož, bodi mož
v poštenosti, do kraja,
ne zlo, dobro
naj te navdaja.

Bodi mož,
ne nož,
ki reže na dva kraja.

Bodi mož, bodi mož,
ne zaradi kruha,
za pravico
za resnico,
čas imej in sluha.

Bodi mož, bodi mož,
brez hudobne hibe,
ne nastavlja mreže
za nedolžne ribe.

Bodi mož, bodi mož,
vsem kaži pravo lice,
ne bodi suženj hlapcev,
ne bodi hlapec žlice.

Bodi mož, bodi mož,
za šibke in za močne,
brez kolebanja in strahu
za izgubo vilc in žlice,
nikoli ne vzdigni prahu,
da skril bi obraz pravice.

Luciano Chiabudini

DAJ MI ROČICO

Otroci tu mieste
zaparti tu hiš
na uživajo sonca,
po luhtu j' kadiž.

Muoj puobič me vpraša:
"Ti tata, kje s' biu,
povej me, kuo j' bluo,
ti k ti s' se rodiu?"

Daj mi ročico,
pujdi za mano,
puj, te pokažem
narlieuši sviet;

Daj mi ročico,
pujdi za mano,
puj, te pokažem,
kje je naš duom.

Tu hiš nie prestora,
ziduovi tamjó
še vrata odparte
na nič odprejó.

Domače dežele,
domače vasi,
boš videl, kuo zdravo
tam gor se živi.
Hosti zelene,
travnike armene,
daj mi ročico
gremono damu.

AN DAN NA MAGLA

Visoka v nebu, tu an majhan pič,
tri otroké je gledala norčováť.

Rekel je otrok te družim otrokám:
"Kuo je garda ta magla, utečimo!"

Hodimo v hišo, dokjer je delèč.
Magla v srcu je jokala.

An kadár, buj trudna, se je znižala dol,
buj težká oná je ratala.

Obedan nie videu spried od sebé.
Žalostna, magla je čula

može preklinjati pruoť nebu, jezne
pruoť nji kazát: ona škoda je bila.

Jokala je grozno, žalostna magla,
zad za bregé skрила se je.

Sonce je grielo, na zemljo je pekló,
nie bluo vodé na zemlji.

Otroci, ki pried jo nieso tarpieli,
zdej so hoteli za njo.

An majhan jok se je zdelo čuti,
"No malo daža!" je pravu.

Vesela magla zad brega je paršla;
od veselja je jokala.

"An ist za kiek k nucu sam bla."
Tako je guorila in daž je kropiu.

ZA KOTAM

Kuo luštno je bilo za kotam se griet
vsi skupaj veselo pri ognju sediet,
kar iskre je runala debela čoja,
kier griela se je ljubica moja.

Čečé kratke kikjice so imiele
in rade za kotam nožice griele,
puobi, da so po strani kiek pokukál,
an brez potrebe so ogínj potikál.

Fantje ob sabotah v vas so hodil,
gor za kotam z murózo sierak lupil,
hitro šli v pič, kjer bila je sienca,
in namest panogle so parjel kolienca.

Žené tu čoja s pihavko pihale,
da od kadiža se nieso jokale,
in kadar iskre po luhtu so šle, -
svetile jim na nogah rudeče kozlé.

Možje vince pil in kostanj peklí,
tim mladim pravli, kajšne so jih proval v vojskí,
kar so sniedli kostanj in popil klintón,
zaga jih je klala in prederju madrón.

Mamice v zibelci otroké zibale,
none z šujájniam sierak šujále,
potem vsi skupaj te mladi in te star
zapiel so častito in zmolili rožár.

Sada vse tiste ognjišča so podarli
in vse gorke zakote so zaparli,
za spomin ostala je zadnja čoja,
kier griela se je ljubica moja.

Aldo Clodig

NARÓDNA KLAPA

Kar godemo midruz,
vsak pleše buj ku brus,
še Petar brez nogé
ga vse pete sarbé.

Kar jo zavriščemo,
srce zagrejemo,
s te starmi skupaj s te mladimi
veselo družbo nardmó.

Človeka nie vič na sviete,
de na za nam leti,
kar čuje naš bas lepi,
kakuo veselo pazdí.

Čista kapjica žganja
namaže nam struné,
ardeča rožica al plava
nam zbere narliepše čečé.

Mi smo Naródna klapa,
nas kličejo tako,
kier za buj naumno klapo
na sviete na vedo.

Če hočeta bit veseli,
kar ku za nam pujtá,
von s tele naróдне klape
na gledita, nie veseljá.

Valentina Petricig

HIŠCA MOJA

Maj je paršu, naglo gorkuo, ist sam se tresla:
tic so piel, sfarfoletál v jasnim nebú.
Vse je cvedló, vonjalo j' dobró, se zelenielo:
pomlad je paršla, liepa an gorká, po vsi dolin.

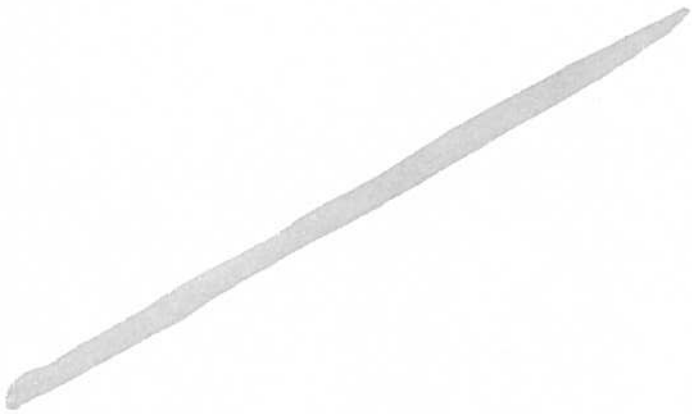
Hišca moja potarpí, bomo še enkrat notar stal;
bomo še enkrat se jubil, naše ognjišče zanetil.

Zima j' paršla, preca j' paršla, kuo so me sliekli!
Vsi so uteklí, pruoť muorju šli, me zapustili!
Sama sam bla ta miez bregi, kuo sam se tresla!
Se grabci so ta od mene šli, kuo m' je bluo mraz!

Hišca moja potarpi, bomo še enkrat notar stal;
bomo še enkrat se ljubil, naše ognjišče zanetil.

Sama sam bla, zapuščená, kuo sam tarpiela!
Kar je paršu mir miez bregí, sam oživiela.
So me pokril, lepú ovil, poblankežáli:
na vsako oknó so rožce diel, me pomladiel.

Hišca moja, smo paršli, bomo nimar notar stal:
bomo nimar se ljubil, naše ognjišče zanetil.

1981

NE VIČ VOJSKE NA SVIETE
PRECUDNE SO REČI
DANJELA
GOR AN DOL NA BOM HODO
DOBAR DAN
ZIMA
ENO ROŽICO
LEHNO NUĆ
SMÄRT

Te deveti senjam se raztegne in objame tudi Rezijo. Brošura rata lieuš in na 27. dičemberja 1981 nam še gode zbrana skupina Benečanu: Checco Bergnach, Roberto Bergnach, Michele Tomasetig, Cendou Giuseppe, Nino Bracciale.

Piejejo: Carla in Federica Loszach, Rino Chinese in Di Lenardo Giovanni, Checco in Ana, Angela Petricig, Luciano Chiabudini, Franco Cernotta in Guido Qualizza.

Predstavjajo: Margherita Trusgnach in Luciano Feletig.

Parvič prisotna Rezija in tako zmaga tele senjam.

Romano Canalaz in Mario Bergnach nam predstavejo skeč "Mohor in Fortunat".

Vsi poguoríta se,
vsi zastopita se;
nič na vajá živiet,
an če se íma vas sviet.

Puno poranjenih,
puno polomjenih,
puno jih nie paršluo
tle v naši Benečiji.

Vojské so vse hudé,
nimar le buj strašné,
nič na pomagajo,
nič na pardielajo.

Kar je ze bluo ankrát
bi mielo nas navast:
puštita vse živiet,
ne stourt tarpiet!

Vsi poguoríta se,
vsi zastopita se,
jubezan na živi
na sviete brez miru.

Poznajta vse judi,
pozdravta vse po pot,
tiste, k' so vam pomal,
tiste, k' so vas mrazil.

Povejta vse to glih,
odprita vsiem oči;
muormo ití naprej,
an če nam bo težkuo.

Težave so še ble,
vsi kupe jih prenesemó;
na smiemo tujci bit
tu naši hiš.

PREČUDNE SO REČI

Kar sam hodú sam po pot,
vsi so me pretekoval.
Ist, par nogáh, sam le hodú
in sam premišljovau.

PREČUDNE SO REČI

Sam paršu tako na dielo
in nadužno pardielavu.
So mi jal: "Bo malo sudu
za nas, če ti tako skrbiš."
PREČUDNE SO REČI

Lepo sam odgovorju,
tako k' dielam. Pa mi čisto
obedan nie odgovorju,
jest sam sáldu premišljavu.
PREČUDNE SO REČI

Tle se čudvam, da te mladi
sáldu z mákino lietajo,
brez karjanče in poštenosti
ljudi in žvino umorjó.
Sem jih ušafu,
so bli dva
in po skrivš preštakovál
njih nogé in njih roké
samo za en "flash" za se.

Prečudne, prečudne
so ratale reči
in milo se zmislem,
kar po hosti nosú sam darvá,
nie kórlo "ero o koka" mene
za tako lepo živiet.

Renzo Gariup

DANIJELA

Je na majhana stvar,
v bregu živi,
pa nje arjuvîla
je puna dolina.

Oči ima ku mačka,
lase ku lazá,
zmieram je lačna,
pa nie na sová.

V nje družbi bit
so kratki časi,
kar začne se smeját
in po nje se uviját,
Matajur in doline
oná arzveseli,
za prijatle beneške
naj dugo živi.

Ta je Danijela,
ki je nimar vesela,
an kar se krega,
je buojš jo pustit.
Pruot nje jeziku
težkuo jo j' udobit.

Kadar se krega
čez tiste krivice,
ki so naše pravice,
je buojš jo pustit.

Pruot nje jeziku
težkuo jo j' udobit.

Angela Petricig

GOR AN DOL NA BOM HODU

Se muore ití,
benzina koštá;
hodit damu,
je puno bregá.

Te ušafa snieg,
vsa pot se ledí,
te ušafa daž,
te narbuj hud mraz.

Oj pridi za mano,
du miesto gremo,
dol na boš nič dielala,
boš jedla dobró;

te parnesejo špéžo,
te parnesejo kruh:
partisneš batón,
dol je telefon...

Nu, pridi za mano,
o jubca mojá,
sam ušafu no hišo
dol blizu mostá;

Nediža je liepa,
je čista vodá;
nu, pridi za mano,
o jubca mojá!

Muoj mož jo j' vekuštu
za me premotít,
sam mu súbto viervalá:
sa muorem služít.

Meštierja dva dielam,
ma plača j' le dna;
žené poslušájta:
na vierta možam!

Vsak dan novo kikjo
ti muoraš oblačít,
za vsako štipienjo,
k' imaš za nardít.

Vsak dan pride kajšna:
je fit za plačát...
Za se na zmotít
b' bluo buojš se varnít...

Luciano Chiabudini

DOBAR DAN

Dobar dan, dobar dan
dobar dan, če sa pocivaš,
dobar dan, če si potán.

Dobar dan, parjatel kruhar,
ki na nogah si pred dnem,
dobar dan, parjatel mliekar,
vi previdata judem.

Dobar dan, dobar dan,
dobar dan tebe, ki hodeš
vsako jutro na Manzan.

Dobar dan tebe, ki dielaš
brez dne striehe star zidar,
kar se pliezeš gor čez korca,
božja roka naj te var.
Dobar dan tebe, ki jutre
puojdeš v javo du Barnas,
tvoja misu na družino
naj te ugrieva, kar je mraz.

Dobar dan, dobar dan;
dobar dan, beneški puob,
ki si zdreu, ki si močan.

Dobar dan, čeča, ki ljubeš,
ki še čakaš vesejá,
naj se zruna v kratkim cajte
tvoja troštana sanjá.

Dobar dan, dobar dan,
dobar dan, če si razžalvan,
dobar dan, če si bolan.

Dobar dan tebe, parjatel,
ki brez zdravja kje ležiš,
dobar dan tebe, nedužan,
če na duši sa tarpiš.

Dobar dan, dobar dan,
le bodimo vsi veseli
je nedieja popudán.

Loredana Drecogna

ZIMA

Se medé,
počasó počasó se medé,
matiejaci bieli padajo pred hišo na tla
an hitro jih pomedé stara medlá.

Ta voné je mraz,
puno, puno mraz.

Tu hiš se vsi grijejejo oku ognjá,
kvante preganja stara tetá.
Mačka na stolu prede an sedi,
gleda an posluša stare judi.

Se šele medé,
počasó, počasó se medé.

Stric par ognju kostanj pečé,
čičiča mala praša "dam an mené,"
on odguorí "zaki si stropena, nič nič tebé".

Vietar po spranjah puno fušči,
pa ljubezan grijeje vse tele judi.

Guido Qualizza

ENO ROŽICO

Eno rožico rdečo
sem pobrala v vartace,
kadar pride moj fantič,
ložim mu jo na srčace.

Eno suzico bielo
sem pobrau v travnjace;
ko bom videu mojo ljubco,
ložim ji jo na srčace.

Ljubica, ko vse ženice,
ratala je mamica,
se rodile dve čičice:
Suzica in Rožica.

Kadar zrasle so čičice,
tam v vrtu in v travnjace
brale rožice in suzice
tat in mam na srčace.

Rino Chinese

LEHKO NUC

Lehkä nuć, lipa ma;
lěpu spe anu snüwima.
Anu snüwima tapär tabě,
tekui snih tuw hõrě.

Anu ziz two dobruto pokrűwima
anu ziz twě hãrlu pušnűwima.
Anu ziz twě sãrcě jűbima
anu ziz twe rōka taknűwima.

A ćon dobrě kěi tabě,
anu itaku karě tei nini hćarě.

Lehkä nuć, žećeć möi.
Lěpu spe, anu ěće zaotěi;
anu zaotěa tana to wero,
tana to lakuto, tana to něro;
anu spet zaotěa tana ta wűm,
tana to fűo, tana ta dem,
ka drűhã něće mawã műdwa,
kō hři lűnã anu hěst šapata.

Anu kō suncě tō bō ũstalu spet
ã ěe bet ito za ta pűšnost.

Lehkä nuć, Lipa ma;
lěpu spe anu snüwima.

Rino Chinese
SMÄRT

Të ë na wüžä ka sa o vi,
na pëlä rüde pa lani,
të ë na wüžä ka sa o sna,
sa rüdë o pëlu anu sa o citira;
anu o pët si nü mëu čas,
ma nacö cí o pët na väs ħlas.

Anu ta bohäte ë rüde ùzeu
pa ta freguw cí ti si mëu:
pa cí twa it na nü dobrä,
cí na mä ħröpa cí na unačanä,
un ë šou tă anu ti o uzeu
anu kokosän o naviou.

Anu svit ë rüde itaku šou,
po ti pöte ka ë rüde tēju.
Anu cí ti si mëu kei za račet
ti si smëu mučät anu në romonet.
Anu twëi wüm ti si mëu i zadat,
anu nuw twë särcë i zakopät.

Ma naprët to cë sa rivät:
t'ë nü šcë duħu za prahnät.
Ci ùsakä nuć më swëi din
anu ùsake din mä ùso nuć,
pa isa sěčä na cí praitet,
na drüha trawä cë pohñät.

Anu na ħre něħö bëso,
anu tana rame na mä këso.
Na stü bižät: to na vala,
ka na će ta jet pa taba;
kë ba ħreš ħreš sa skret:
o näs o zütra na će ta jet.

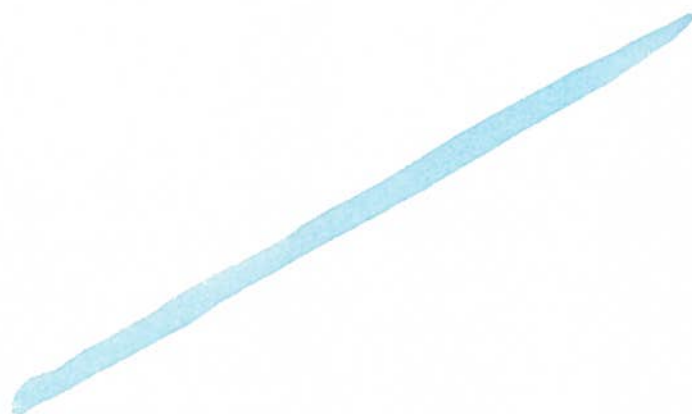
Të ë na wüžä ka na di
të ka të ë. Beč, sa užë vi,
t'ë nü nikar, t'ë nü usë,
beč to ë të ka to ë.
Anu pravei në hă mët:
za lakuto ti ba tēju mwrit.

Le to hcü letohörë.
Na će dobrë makuj mlë,
ite rōka to so ňi.
Jübet tej onă namui nišci.
Anu si dăn drühë tapär ñëi
ba na tēju o püstet mui.

Anu zütră ba tēju tet ukrei.
Ma rüde hľadăn tana orlei,
këi praven anu romonün,
këi si müslen, anu stojün.
Anu măn scälë cëla iti par hlač
dalë măn šcë dăt ta pärve korač.

Anu twa züw na će ti saskret
ma užënëbei na će praitet,
ma ëba dwa mawă doitet
rüde tana iti konăc.
Anu za zübet nümăn nikar.
Ci mëbet bohăte mü use par.

Anu na hre něho bëso,
anu tana rame na mă këso.
Na stü bizăt: to na vala,
ka na će ta jet pa taba;
kë ba hřes sa skret:
o năs o zütra na će ta jet.

1982

SUNCE ANU TU
NE VPRAŠAT
NAŠA CELESTA
TE PROSIM, O MUOJ BUOG
IST JO ZNAM FAJNO PIET
ZIMA
ZA TVOJE OČI ZELENE
BENEŠKA ČEČICA
ZA ANKRAT
BOM VSTU
GLADKI KU PUH
SMO BLI BUJ VESELI
PÀAK
TAKUO NAPREJ

Na 19. dičemberja 1982, deseti "Senjam beneške piesmi" Še nam gode skupina lanskega lieta, in pojejo: Giovanni Di Lenardo in Rino Chinese, Marino Blasutig, Graziella Tomasetig, Checco in Anita, Marco Cernetig, Loredana Drecogna, Guido Qualizza in Franco Cernotta, Anita Tomasetig, Nino Bracciale, Luciano Chiabudini, Anna Cibau.

Predstavjajo: Loretta Canalaz in Margherita Trusgnach. "Zima" je bla piesam, ki nam je pustu za spomin pre Rino Marching, kier, na žalost, tele je biu parvi senjam brez njega velike podpuore.

Rino Chinese

SUNCE ANU TU

Sunce kej praháalu
kumoj skuza oknö,
pa če zažánu
te bilu skorö.
Nu maju sa vidalu
anu ta zdola
zamohanu na lonice
twe blaka;
čriwja tuw ni kote,
ujiće šćale,
hlača wsa skröana,
zaworžana na se;
župo to uwnino
tana okne;
twoj litrat e mi sa smeuw
tana bore.

Anu ta zbudet si ni tew ta žale
skritu ta gledat itaku te plažalu mle
anu tuw spanje te mi prialu da ti
ti snüwaš wse,
ti snüwaš wsa,
ti snüwaš mla.

Sunce te sa gnulu
injan bo na se
anu ta te lupalu
do-na čalo.
Anu si vzdignuw roko
tana taba,
itaku da an lupej
koj do-na mla.
Anu ta hude nore
le e spet sa gnow
anu tana nus
e ta pušnow.
Anu ko-ba an će,
an će ma ribiat.
Anu injan za wuman,
okno grin zažat.

Anu ta zbudet si ni tew ta zale
skritu ta gledat itaku te plažalu mle
anu tuw spanje te mi prialu da ti
ti snüwaš wse,
ti snüwaš wsa,
ti snüwaš mla.

Luciana Gus, Eddi Bergnach

NE VPRAŠÁT

Ne vprašát človeka,
de naj se na rodi,
zak je življenje.

Na vpraš, de no peró
na pade doz drevá,
sa vieš, de je vietar.

Ne vprašát, de barka
na bo po muorju plula:
barka je za muorje.

Na stuoj vprašát moža,
de ljubú te na bo,
zak je ljubezan.

Luciano Chiabudini

NAŠA ČELEŠTA

Jest sam Čelešta,
vestita a festa,
nosem gnojnico;
tu pletenico;
vsako saboto
vado a plesare,
le robe stare
buto in patók.
Čelešta, oh Čelešta.

Mi porto sempre
židjove hlače,
munđer le krave
non son kapače;
bevo batuda
kon wiski e soda,
ma la posoda
jo na operén.
Čelešta, ka te tišči.

Nei miei ricoti
ho un fiorelino,
sopra la glava
un kappellino;
preklete grabje,
non vi konóško,
vado nel boško,
ma in dekolté.

Čelešta, te kličejo.

Duo me kliče?

Ĝelato e skuta,
kajšne vičerje!
Vozem letáme
tu fuorisérie,
mentre mi sonjo
sopra le sude,
san tu palúde
ku vsako nuoč.

Te kličejo.

Duo?

Muuuuu!

Triesk te košpe!

Mentre mi sonjo
sopra le sude,
sam tu palúde
ku vsako nuoč.

Checco Bergnach

TE PROSIM, O MUOJ BUOG

Ist te prosim, o muoj Buog,
kadar zjutra me zbudiš,
pokazáj mi zlo počaso
vse reči okú mené.

Pokazáj mi jih počaso,
de se sprime tu mené
vsa dobruost, ki morem dat,
lepota in nadužnost.

Ist te prosim, o muoj Buog,
kar me varješ gor na diele
zlo deleč od moje hiše,
varvi tudi mojé ljudi.

An kar trudan ist se ustavem,
oblecí me ti počaso
z željami in s pridnostjo,
ist te prosim, o muoj Buog.

O muoj Buog, kar tu pastiejo
dol se varžem, prosim te,
pihi v pamet vsiem ljudem
rahlo an vietrič veselja.

Valentina Petricig

IST JO ZNAM FAJNO PIET

Ist jo znam fajno piet,
vam zapuojem no veselo,
ist jo znam fajno piet,
vam poviem, kuo gre tel sviet.

Vsi ljudje nieso glih,
kajšan stroje, kajšan zdrave,
dni študierajo naprej
kuo brez dielat lievš živiet.

Moje dielo j' lahnua,
dielam tu 'nim paražóne,
vrata odperjam vsak dan
brez iti ne von ne not.

Moje dielo j' lepuo,
se na zmočem, se na muažem,
tudi služem dobro,
moji žen nie maj zadost.

Ist jo znam fajno piet,
naj vam gre dobró al slavo,
dno zapuojta še vi,
tek jo puoje, lievš živi.

Guido Qualizza

ZA TVOJE OČI ZELENÉ

Sem vzeu mojo kitaro
in godem jo za te,
za tvoje oči zelené,
da gledale bojo mené,
jast godem za te,
jast godem za te.

Posluš ti mojo pesem,
ki pojem ti s srcam,
o ljuba, ljuba moja,
da pesem bo vsa tvoja,
odpri mi okance,
odpri mi okance.

Noč jasna se j' nardila,
lunica j' presvetila,
svetila bo
tvoje zelene oči,
zelene oči,
zelene oči.

Na vrtu cvetjo rožce
in vonjajo ku ti,
tud moje srce cveti,
ne stoj mi stuort trpeti,
odpri mi kambrico,
odpri mi kambrico.

Lunica že zahaja,
muorem te zapustit,
ne jokaj se, čičica,
močila bo suzica
tvoje zelene oči,
tvoje zelene oči.

Kitaro nesém kolonce,
ko ustalo je že sonce,
da grelo bo
tvoje zelene oči,
zelene oči,
zelene oči.

Giorgio Qualizza

BENEŠKA ČEČICA

Oči ma ku muorje,
lase ku všenica,
če glih nie gorkuote,
ardecje ma lica.

Otrok nie že vic,
čečá je že vsa,
zak pieje ku tic,
če puob jo badá.

Naj se buska al naj trieska,
naj tuča al naj sonce,
vse glih je za njo.

Polento naj kuha,
kuazala ji je mat,
"darvá so tu forne,
tu vintul je moká".

Kotú je gor diela,
vodo je zavriela,
ne sledu ne smradu
nje ankodar nie vic.

Nie kaša, nie maša,
nie hiša, nie njiva,
nič nie za njo,
nič jo na briga.

Pomuzla je mat,
varnila se je,
pogleda po hiš,
pokliče po štengah,
pa ankodar nie nič.

Nie kaka se jezť,
nie kaka vekát,
hci špalcira po vas,
mat muora polento šťakát.

“Obarnjen je sviet”
pravjo te star,
te mlad odguoré,
“narobe nie diet”.

Z vasi se j’ varnila,
de posodo operé,
posodo j’ pustila,
neslá je peté.

Voda tu lijake
nanucno tečé,
“Zluomak - prav mat -
de so take čečé”.

Nič jo na briga,
nič nie za njo,
nič hiša, nič njiva,
vse tuol za petó.

Samuo za plesát
an za puobe snubít,
za tuol je ta parva,
buj nagla ku zarja.

Nie mama, nie tata,
ki ji morta stat pruot,
vsak tiedan do štierih
na ples al na guod.

Nie kaša, nie maša,
nie hiša, nie njiva,
nič nie za njo,
nič jo na briga.

Naj se buska al naj trieska,
naj tuča al naj sonce,
vse glih je za njo.

Paolo Peressutti

ZA ANKRAT

Za ankrat
čem bit veseu,
nič me ne briga,
nečem nič gledat
ča v dan.

An punčka,
ki se trudi,
na piši nič
''Te čem dobró''
''Žená'' sam veseu.

Za ankrat,
samuo še ankrat
čem videt sonce,
ki nas lepuo gleda,
nas gleda v sarce.

An tisti,
ki čejó ušafat
samuo to hude v nas,
naj bojo prekleti,
ist čem samuo veseljé.

Checco Bergnach

BOM VSTU

Moja koža ku hlod je bla,
kar tu ledu ga pustiš.
Nogé me nieso gor daržale,
previč sam hodú za nič.

Trudna je bla moja pamet,
ker previč se je tukla za nič,
sam se ustavu, odpociu
an počaso vstalo je sonce.

Od boliezni ist bom vstu,
od spanja ist bom vstu,
od trudnosti ist bom vstu,
bom vstu.

Kar sam hodu po pot,
sam vidu samuo tla,
oglednu sada sam se,
druge resnice sam vidu.

Ist bom vstu za prit
na buj vesoke gore,
za prit do narlievšega muorja,
za prit do veselja.

Luciano Chiabudini

GLADKI KU PUH

Tek na vierje, de sviet je zlo liep,
pride reč, de je ratu vas sliep
a na vie, ka je ratalu v petdeset liet
ta na miz, na solarje an tu kliet.

Nam je pravla renka nona:
"Je mizerja, potarpita,
vašo skliedo gor spraznita,
če sta lačni, bieżta spat."

Čez tiedan je bizna,
kompier tu guod,
čez tiedan sam buožac,
v nediejo gaspuod.

Renka mati nam je pravla:
"Samagutni ne bodita,
smo pardiela malo žita,
snejta, kar je tam na miz."

Čez tiedan pulenta,
dan hliebčič tu guod,
čez tiedan sam buožac,
v nediejo gaspuod.

Muoja žena nimar večē:
"Ta družina je presita,
ku praseta vse se pita,
hrana ostaja tam na miz."

Čez tiedan špageti,
gubanca tu guod,
donás tam za mizo
sam nimar gaspuod.

Naš sinuovi olizani an gladki ku puh,
takuo srečni lahko na vejo, kje j' trebuh,
kar tu loncu zvičér jim je skuhala mat,
jih počaka, kar pridejo spat.

Vsa mladuost veselo puoje:
"Com'é bella questa vita,
una pizza e la partita
an 'no "cembo" za ljubít."

Čez tiedan no bušco,
me objeme tu guod,
čez tiedan sam srečan,
v nediejo gaspuod.

Angela Petricig

SMO BLI BUJ VESELI

Ankrat, so jal,
smo bli vsi buj veseli,
smo puno vina an puno burji miel,
navade naše smo narbuj želieli,
smo puno se pomal an kupe bli.

Smo naše poglavarje poslušali,
obedan nie meu nič ki preguorit,
prov vsa resnica je bila, kar so jali,
puno nam so arsvetlil.

Donás ti mlad parpravjo vse narobe,
kuo gre narodno tel sviet.

Donás pa takuo pravjo ti mladi,
dost cajta nie, ki skor tu vsaki hiš
velika je bla družina
in težave so se le buj šerfle za živiet.

Takuo, da dva al tri od vsake hiše
sta muorli Benečijo zapustit,
za bugat tiste prave poglavarje,
ki so vas peljal po lastni pot.

Če tudi mi na bomo ku mučali,
kam pride naš Beneški rod.

Rino Chinese

PÀAK

Ti se dan mae páak,
twoj križ tana hrte;
wse ta sa bojy,
duvi zakoj to iso.
Ziz no hrast taw no drugo
ti farkneš two net
anu na sa love
čenča o zabet.
Anu two hišo ti se počnew
anu ta parve mir ti se wže rivow.

Ti se dan mae páak,
ti se dááš čas
anu počasu ti ti tičeš
pa či osan nogu ti mäs.
Anu no drugo net
ti wstaveš dan druge krej,
ti maš klowčec tuw rite,
ti sa na wstawjaš mwej.
Anu two hišo ti se skorö rivow
anu ti manča šće koj krow.

Anu tuw gozde
sa čulu brunžet,
to gre na isi krej,
hite, tace sa skret!
Anu ta mušun
an ma sa na boji,
e šow vlastet do-na te vie
fes ta nad mlu.
Anu e muknuw injan spet gozd,
anu pa naco sa gre spat čenča est.

Marino Blasutig

TAKUO NAPREJ

Mama je pravla, de kar je bla mlada,
tu vasi, tuk je živiela,
obedna čečá nie bargeške nosila.

Vse so se bale, de jih bojo za kuorbe imiel
an de bojo od vsieh zapuščené.
Kar an dan je paršla damu
potlé, ki je puno po sviete dielala,
adná čečá, ki je bargeške nosila.

Je bila zlo fajna, obednega se nie bala,
pa ist niesam biu teu bit
na nje prestoru,
take so ji guoríl.

Pa oná je bla zlo kuražna
an obednega nie poslušala,
takuo jih je nosila le naprej,
jih je nosila do smartí.

Takuo, donašnji dan
vse čečé nosijo bargeške
brez se mása glavjat
an obedan jim na nič die.

Potá an dan je paršu an puob,
ki je pustu zrast duge lase,
potá so paršli, so paršli še druz,
se druz drugač an druz drugač
an takuo naprej an takuo naprej
an takuo naprej do smarti.

PESMI, KI SO ZMAGALE

- 1971 — Pustita nam rože
- 1972 — Pri naši rieki
- 1973 — (Senjam cerkvene pesmi)
- 1975 — Nina nana
- 1977 — Tata, kupi mi violin
- 1978 — Vsakdanji kruh
- 1979 — Paršla je pomlad
- 1980 — Hišca moja
- 1981 — Lehko nuć
- 1982 — Te prosim, o muoj Bog

Bergnach Francesco (Keko)	-	Sv. Lenart - Cizguje
Miseu za te	- 1972	
Za te	- 1972	
Štupienjo za štupienjo	- 1975	
Zalostne zelene perja	- 1977	
Preblisk	- 1978	
Kadiž	- 1979	
An dan na magla	- 1980	
Prečudne so reči	- 1981	
Te prosim, o muoj Buog	- 1982	
Bom vstu	- 1982	
Birtig Valentino (Zdravko)	-	Podbonesec - Ruonac
Sveta maša	- 1973	
Sprejmi, o Bog	- 1973	
Rosica neba	- 1975	
Beneški sem fant	- 1975	
Vesela sem bila	- 1975	
Blasutig Marino	-	Spietar - Puoja
Takuo naprej	- 1982	
Bonini Fabio	-	Grmek - Liesa
Ka j' z'an senjam brez nje	- 1971	
Cernetig Marco	-	Srednje - Cernece
Nedelja	- 1977	
Cernetig Marina	-	Srednje - Cernece
Tonca an Marjanca	- 1978	
Jubica moja	- 1979	
Si zaparla dne vrata	- 1980	
Chiabudini Luciano	-	Podbonesec - Scigle
Vsakdanji kruh	- 1978	
Sonce seje	- 1978	
Odparto okno	- 1979	
Daj mi rocico	- 1980	
Dobar dan	- 1981	
Naša Čelešta	- 1982	
Gladki ku puh	- 1982	

hinese Rino	-	Rezija - Njivica
ehko nuć	- 1981	
mart	- 1981	
unce anu tu	- 1982	
aak	- 1982	
lodig Aldo	-	Grmek - Hlocje
am gresta?	- 1971	
firno ti moja ljubca spi	- 1971	
ustita nam rože	- 1971	
laš zuoni	- 1972	
lina nana	- 1975	
ila	- 1975	
mino	- 1975	
la lučica sveti	- 1977	
fisle	- 1978	
orito	- 1978	
ieška polka	- 1979	
larodna klapa	- 1980	
recogna Loredana	-	Srednje - Gorenji Tarbij
ima	- 1982	
ugaro Silvana	-	Srednje - Cernece
estrica	- 1978	
ariup Grazia	-	Grmek - Topolovo
Moja vas	- 1978	
ariup Renzo	-	Grmek - Topolovo
Daniela	- 1981	
ius Luciana, Bergnach Eddi	-	Grmek - Slapovik, Dreka - Pacut
le vprašat	- 1982	
ussig Gianna	-	Speter - Azla
uzice	- 1972	
auretig Augusto	-	Sv. Lenart - Kosca
revič sovrastva	- 1973	
e vrnemo veseli, Gospod	- 1973	

Luszach Rinaldo (Luščak)	-	Grmek - Hostne
Pri naši rieki	- 1972	
Mater dobrega sveta	- 1973	
Zima	- 1975	
Pri hladnem studencu	- 1977	
Peressutti Paolo	-	Sv. Lenart - Skrutovo
Za ankrat	- 1982	
Petricig Angela	-	Podbonesec - Ronac
Gor an dol na bom hodu	- 1981	
Smo bli buj veseli	- 1982	
Petricig Valentina	-	Podbonesec - Ronac
Tata, kupi mi violin	- 1977	
Hišča moja	- 1980	
Ne vič vojske na sviete	- 1981	
Ist jo znam fajno piet	- 1982	
Predan Izidor (Dorič)	-	Grmek - Gorenje Bardo
An mož	- 1971	
Potlé še mama	- 1972	
Imejmo se radi	- 1977	
Sreča moja si ti	- 1978	
Sonce	- 1979	
Bodi mož	- 1980	
Qualizza Antonio (Toninac)	-	Srednje
Pomlad	- 1975	
Sli so	- 1972	
Qualizza Giorgio	-	Srednje - Gorenji Tarbij
Paršla je pomlad	- 1979	
Beneška čečica	- 1982	

Dualizza Guido (Guidac)	-	Sv. Lenart - Kosca
Rečanski fantje	- 1979	
Za kotam	- 1980	
Eno rožico	- 1981	
Za tvoje oči zelene	- 1982	
Dualizza Guido, Franco Cernotta	-	Sv. Lenart - Kosca, Dolenjane
Marinca je v Benetke šla	- 1978	
Romanin Azeglio	-	Qualso
Piejmo naravi	- 1979	
Ruttar Luisa	-	Srednje - Oblica
Je biu an puob	- 1972	
Ruttar Nilla	-	Grmek - Gorenje Bardo
Sma zmieran vesela	- 1980	
Sdraulig Antonio (Tonček)	-	Grmek - Sevce
Farna cierkuca	- 1973	
Oče venčni	- 1973	
Puojdemo v hiso Gaspuoda Boga	- 1973	
In Bog je prišel med nas	- 1973	
Hvala Ježuš	- 1973	
Žalostno sarce	- 1977	
Vogrig Elda	-	Grmek - Sevce
Nuoc	- 1971	
Prazne poti	- 1971	
Zabrieszach Lidia	-	Grmek - Sevce
Pridna žena	- 1977	

Bergnach Francesco (Keko)

- Miseu za te
- Za te
- Štupienjo za štupienjo
- Žalostne zelene perja
- Preblisk
- Kadiž
- An dan na magla
- Prečudne so reči
- Te prosim, o muoj Bog
- Bom vstu

Blasutig Marino

- Takuo naprej
- Ne vprašat

Cernotta Franco

- Kaj' z'an senjam brez nje
- Suzice
- Puojdemo v hišo Gospoda Boga
- An mož
- Potle se mama
- Sila

Chiabudini Luciano

- Na lučica sveti
- Vsakdanji kruh
- Sonce seje
- Odparto okno
- Daj mi ročico
- Dobar dan
- Naša Čelesta
- Gladki ku puh
- Lehko nuć

Chinese Rino

- Smart
- Sunce anu tu
- Paak

Clodig Aldo

Fant Antonio

- Narodna klapa
- Sveta Maša
- Sprejmi, o Bog

Luszach Rinaldo (Luscak)

- Pri naši rieki
- Mater dobrega sveta
- Zima
- Pri hladnem studencu
- Pustita nam rože

Marchig Rino

- Imejmo se radi

- Bodi mož

- Zima

Nazzi Faustino

- Se vrnemo veseli, Gospod

- Nuoc

Peressutti Paolo

- Za ankrat

Peressutti Paolo, Keko

- Naš zuoni

Petricig Angela

- Nedelja

- Jubica moja

- Moja vas

- Si zaparla dne vrata

- Gor an dol na bom hodu

- Smo bli buj veseli

Petricig Valentina

- Tata, kupi mi violin

- Hišca moja

- Ne vič vojske na sviete

- Ist jo znam fajno piet

- Sestrica

- Lieška polka

Petricig Angela in Valentina

- Rosica neba

- Sonce

- Beneški sem fant

- Vesela sem bila

- Pridna žena

- Tonca in Marjanca

Qualizza Antonio (Toninac)

- Kam gresta?

- Mirno ti moja ljubca spi

- Nina nana

- Korito

- Paršla je pomlad

- Beneška čečica

- Sma zmieran vesela

- Pomlad

- Daniela

- Šli so

- Previč sovraštva

Qualizza Guido (Guidac)

- Eno rožico
- Za tvoje oci zelene

Qualizza Guido, Franco Cernotta

- Marinca je v Benetke sla
- Rečanski fantje
- Za kotam

Raffaelli Alberto

- Je biu an puob

Rosso Oreste

- Piejmo naravi

Sdraulig Antonio

- Farna cierkuca
- Žalostno sarce

Specogna Antonio

- Prazne poti
- Srečā moja si ti
- Misle
- Oče venčni
- In Bog je prišel med nas
- Hvala Ježuš

ERRATA CORRIGE

stran 24 avtor je Antonio Qualizza

stran 162 avtor pesmi Farna cierkuca
je Antonio Sdraulig

avtor pesmi Žalostno sarce
je Antonio Specogna

pesmi: Oče venčni

Puojdemo v hišo Gaspnoda Boga

In Bog je prišel med nas

Hvala Ježuš

so neznanega avtorja

1971

1972

1973

1975

1977

1978

1979

1980

1981

1982

